

Ikt. sz.: KSB/9-1/2013.

KSB-7/2013. sz. ülés
(KSB-94/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Kulturális és sajtóbizottságának**
2013. március 11-én, hétfőn, 10 óra 08 perckor
a Képviselői Irodaház V. emelet 569. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A Finnugor Rokon Népek Napjáról szóló határozati javaslat (H/10160. szám)</i>	5
<i>Dr. Gruber Attila (Fidesz) szóbeli kiegészítése</i>	5
<i>Szesztai Dávid (KÜM) szóbeli kiegészítése</i>	5
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	6
<i>Dr. Gruber Attila (Fidesz) reflexiói</i>	17
<i>Döntés tárgysorozatba-vételről és, általános vitára való alkalmasságról, előadók állítása</i>	18
<i>Egyebek</i>	18

Napirendi javaslat

1. A Finnugor Rokon Népek Napjáról szóló határozati javaslat (H/10160. szám)
(Dr. Horváth János (Fidesz), dr. Latorcai János (KDNP), dr. Gruber Attila (Fidesz)
Mandur László (MSZP), Gyöngyösi Márton (Jobbik) és Szilágyi Péter (független)
képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről és általános vita)
(Kijelölt bizottságként)
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **L. Simon László** (Fidesz), a bizottság elnöke
Pálffy István (KDNP), a bizottság alelnöke

Gulyás Dénes (Fidesz)
Dr. Gyimesi Endre (Fidesz)
Kiss Attila (Fidesz)
Lukács László (Fidesz)
Németh Zoltán (Fidesz)
Szabó Csaba (Fidesz)
Karvalics Ottó (KDNP)
Dr. Hiller István (MSZP)
Mandur László (MSZP)
Novák Előd (Jobbik)
Pörzse Sándor (Jobbik)
Dr. Vitányi Iván (független)

Helyettesítési megbízást adott

Gyutai Csaba (Fidesz) dr. Gyimesi Endrének (Fidesz)
Dr. Kupper András (Fidesz) Gulyás Dénesnek (Fidesz)
Menczer Erzsébet (Fidesz) Németh Zoltánnak (Fidesz)
Karvalics Ottó (KDNP) megérkezéséig Pálffy Istvánnak (KDNP)
L. Simon László (Fidesz) távozása után Pálffy Istvánnak (KDNP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Gruber Attila országgyűlési képviselő (Fidesz), Interparlamentáris Unió
Magyar Nemzeti Csoportja
Szesztai Dávid főosztályvezető (Külügyminisztérium)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Nagy Zoltán, a bizottság tanácsadója

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 08 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Csókolom, jó napot kívánok! Mindenkit tisztelettel és szeretettel köszöntök a Kulturális és sajtóbizottság 2013. március 11-ei ülésén! Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előzetesen kiküldött napirendi sort mindenki megkapta. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy van-e valakinek kiegészítése. *(Nincs jelentkező.)* Aki a kiküldött napirendi javaslatot elfogadja, az kérem, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Ellene? *(Nincs jelentkező.)* Tartózkodik? *(Nincs jelentkező.)* Köszönöm. Egyhangú szavazással elfogadtuk a napirendi sort.

A Finnugor Rokon Népek Napjáról szóló határozati javaslat (H/10160. szám)

Az 1. napirendi pontunk a finnugor rokon népek napjáról szóló határozati javaslat, Horváth János, Latorcai János, Gruber Attila, Mandur László, Gyöngyösi Márton, Szilágyi Péter képviselőtársaink javaslata.

Az előterjesztők közül köszöntöm körünkben Gruber Attila képviselőtársamat és Mandur László képviselőtársamat! Megkérdezem, hogy melyikük kíván, és hogy egyáltalán kívánnak-e szóbeli kiegészítéssel élni. Parancsoljon, képviselő úr!

Dr. Gruber Attila (Fidesz) szóbeli kiegészítése

DR. GRUBER ATTILA országgyűlési képviselő (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Egy rövid kiegészítőt mindenképpen szeretnék mondani. Amint ez látható, elnökségünk, az Interparlamentáris Unió Magyar Nemzeti Csoportjának elnöksége egyhangúlag terjesztette elő a csatolt határozati javaslatot. Ezt megelőzően egyeztetünk és kikértük a szaktárca véleményét; a KÜM, illetőleg a kulturális tárca szakvéleményét is.

Szeretném önöket tájékoztatni, hogy az egész egy észt parlamenti kezdeményezésre indult – ott rokon népek napjaként nemzeti ünnep –, és megkeresés érkezett továbbá a finn parlament finnugor tagozatának elnökétől is, aki szintén figyelmünkbe ajánlotta a csatlakozás lehetőségét. Tudnivaló, hogy a finn parlamentben a finnugor baráti tagozat létszáma a teljes parlament létszámának az 50 százalékát is eléri. A napokban született szintén a finn parlamentben erről ugyanilyen támogató döntés, tehát a parlamenti eljárási szabályoknak megfelelően a finn parlament is tárgyalni fogja ezt, csak azt hiszem, hogy a megfogalmazás egy kicsit más. Az észteknél nemzeti ünnepként a rokon népek napja van. Azt hiszem, hogy nálunk – különös tekintettel a nyelvrokonság, illetőleg a vér szerinti rokonság körében más véleményekre és más elméletekre is – a finnugor rokon népek napja a helyes kifejezés.

Szeretném még azt is elmondani a Külügyi bizottság tagjaként, hogy ez egyfajta szimbolikus erővel is bír, nem is a nagy finnugor nemzetek, hanem az Oroszországban, az Oroszország utódállamaiban élő kis nemzetek részére, hiszen ott egy erőteljes asszimiláció folyt az elmúlt évtizedekben. Ennek az ünnepnek a kihangsúlyozása mind itthon, mind pedig határon túl átnyúlóan az ő segítségükre is van: megőrizni azokat a kulturális elemeket, nyelvi elemeket, ami a finnugor népekhez kapcsolódik. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány részéről jelen van Szesztai Dávid főosztályvezető a Külügyminisztériumból. Megkérdezem főosztályvezető urat, hogy kíván-e tárca- vagy kormányálláspontot ismertetni.

Szesztai Dávid (KÜM) szóbeli kiegészítése

SZESZTAI DÁVID (Külügyminisztérium): Jó napot kívánok! Igen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Urak! Csak nagyon röviden. A Külügyminisztérium üdvözlö az önálló

indítványban beterjesztett határozati javaslatot, és támogatja, hogy az Országgyűlés határozatot hozzon a finnugor rokon népek napjáról történő évenkénti magyarországi megemlékezésről. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, főosztályvezető úr. Képviselőtársaim! Megnyitom a vitát. Ki kíván hozzászólni? Novák képviselő úr, Pörzse képviselő úr, parancsoljanak!

Kérdések, hozzászólások

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Azt gondolom, hogy Gyöngyösi Mártonnál egy rövidzárlat történt, amikor bár egy kedves gesztust akart...

ELNÖK: Ki az a Gyöngyösi Márton?

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Az egyik előterjesztője ennek a javaslatnak, aki pikáns módon jegyzi ezt a javaslatot, hiszen egy gesztust akart tenni. Azt gondolom, hogy eltúlzott volt ez a gesztus, hiszen ez a határozati javaslat már címében is hazug, ugyanis finnugor rokon népek napjáról szól – a rendszerváltás környékén nem gondoltuk volna, hogy ennyi ideig kell várni, vagy még ennyi idő után is ezzel ámíthatnak minket –, ráadásul még csak nem is nyelvrokonságról, hanem szimplán rokonságról beszél már a címében is a javaslat. Sőt, e szerint az összpártinak nevezett indítvány szerint államalkotó finnugor nép vagyunk, ami azt gondolom, hogy teljességgel valótlan.

Ezzel szemben azt gondolom, hogy a nemzeti ellenzék álláspontját legjobban ez fejezi ki, hogy idézzek egy hírcímet: „Vona Gábor: Felejtsük el a finnugor hazugságot; Attila unokái vagyunk!”. A bevezetőt még röviden felolvasnám: „A rovásírásos tábla azt üzeni mindenki számára, hogy elfelejtjük a finnugor hazugságot, és magyarként vállaljuk, hogy Attila unokái vagyunk. – Jelentette ki Vona Gábor, amikor rovásírásos helységnévtáblát avatott a Heves megyei Markaz határában.” Valótlan, sőt Gyöngyösi Márton szerint is valótlan természetesen elsősorban a finnugor származáselmélet, de hozzátehetjük, hogy a nyelvi rokonság is. Erről persze sokan nem kívánnak állást foglalni, például Gyöngyösi Márton sem – ő a nyelvészekre bízta –, én azonban mint laikus nyelvművelő, az Anyanyelvápolók Szövetségének tagjaként is hevesen tiltakozom az ellen, hogy nyelvi ragadványokat nyelvi rokonságként állítsunk be, hiszen ennyi erővel természetesen többek között akár a németekkel is rokonok lehetnénk.

Gyöngyösi Mártonnal egyébként tavaly a Kurultaj magyar törzsi gyűlésen is egy sajtótájékoztatót tartottunk, és hogy ebből a hírből olvassak fel, és egyértelművé tegyem az álláspontunkat, „Gyöngyösi Márton jobbikos országgyűlési képviselő szerint a magyarokat jobban érdeklik valós ősi gyökereik, mint a ködös finnugrizmus. Novák Előd, a Jobbik alelnöke őstörténeti intézet létrehozását szorgalmazná, és a finnugor helyett turáni világtalálkozót szervezne.” Azt gondolom, hogy akár amikor költségvetési módosító javaslattal, akár más politikai hozzászólással kifogásoltuk azt, hogy önök itt nem akár turáni világtalálkozót támogatnak a valódi őstörténelmünk feltárása érdekében, hanem finnugor világtalálkozót, akár amikor lépten-nyomon erre a történelemhamisításra mint valós dologra hivatkoznak, és ezek kapcsán felháborodunk, és ezeknek a tiltakozásunknak hangot adunk, azt gondolom, az az, amit a nemzeti ellenzék képvisel.

Gyöngyösi Márton több feltételhez kötötte e javaslat aláírását, és talán egy kicsit megremegett a keze akkor, amikor végül eleget tettek az előterjesztők e feltételeinek. Végül is származásról nincsen szó ebben a javaslatban, azonban azt gondolom, hogy ettől függetlenül megtévesztő a javaslat, hogy egyes helyeken még nyelvrokonságról beszél, főleg a címe, és a későbbiekben is, amikor majd a finnugor rokon népek napja lesz – ez már a címében is megtévesztő – ezt a történelemhamisítást folytatja, ami ellen sokszor tiltakozott a Jobbik.

2009-ben például a tanévkezdet alkalmából több tucatnyi értelmiségi által, őstörténet-kutató – többek között pont dr. Bíró András humán biológus, antropológus, a Kurultaj főszervezője – és számos őstörténész által aláírt nyilatkozatban tiltakoztunk a finnugor rokonságelmélet egyeduradalma ellen, hiszen az a minimum, hogy a Magyar Tudományos Akadémiában, vagy ha ott nem biztosítanak helyet, akkor egy önálló őstörténeti intézetben végre teret kellene biztosítani az őstörténészek közötti érdemi, tárgyszerű vitának. Hogy ebből a 2009-es, sokak által – értelmiségi holdudvarunk által is – aláírt nyilatkozatból idézzek egy rövidet...

ELNÖK: Kik által aláírt? Elakadtam.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Értelmiségiek. Értelmiségi holdudvarunk – úgy mondtam, igen.

ELNÖK: Értelmiségi holdudvaruk? Értem.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Úgy tekintem én nyilvánvalóan

ELNÖK: Csak nem tudtam, hogy a Jobbiknak van értelmiségi holdudvara, ezért kérdeztem. (*Derűtség.*)

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Legyen szíves, tájékozódjon akkor, azt javaslom. Van. Ha elolvasta volna ezt például, akkor láthatná, hogy hány nyelvkuató (*Pálffy István: Munkás-paraszt holdudvaruk is van?*) van köztük, többek közt – ahogy említettem – Közép-Európa vagy talán egész Európa legnagyobb lovas hagyományörző rendezvényének, a nyomásunkra a kormány által végül is támogatott Kurultajnak a főszervezője. Természetesen lehet gúnyolódni, hogy ők nem értelmiségiek...

ELNÖK: Nem, nem.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): ..., tisztelt alelnök úr is megteheti, én azonban mégis idéznék ebből a 2009-es nyilatkozatból egy-két mondatot. „Ezen éltető nemzettudat elpusztításának folyamata több évtizedes előkészítő munka után az 1848-49-es szabadságharc leverését követő évtizedekben gyorsult fel, akkor vált a finnugorságtól való származtatás elmélete hivatalossá, a kiegyezés után pedig szinte egy csapásra tabuvá merevedett mitológiává.

Ez az irányvonal – a két világháború közötti két évtizedet leszámítva – máig sem változott, sőt az úgynevezett rendszerváltás óta a politikailag ellenérdekelt külső és belső erők befolyásának ugrásszerű emelkedésével párhuzamosan kiteljesedett. Ma már azonban a tudományos kutatás hozzáférhet azokhoz a titkos levéltári dokumentumokhoz, melyek egyértelműen bizonyítják, hogy a finnugor származás elméletének kidolgozására – a Habsburg ház politikai megrendelésére – a magyar nemzeti öntudat tudatos megroppantása céljából került sor elsősorban külföldi, német ajkú nyelvészek közreműködésével.” (*Dr. Vitányi Iván az ülésterembe érkezik.*)

Tisztelt Bizottság! Mindezek alapján azt gondolom, hogy ennek a javaslatnak a tárgysorozatba-vételét így ebben a formájában végül nem támogathatjuk, még akkor sem, ha némi előrelépés van, hogy legalább a finnugor származásra nem hivatkozhatnak. Azért nagyon sajnálom, hogy a kettővel ezelőtti államtitkár, Szócs Géza korábbi terve, ígérete, programja – egy ilyen kutatóintézet, amely genetikai kutatásokat folytatott volna a magyarság valódi származásának felderítésére – nem nyert végül kormányzati támogatást, tehát ez egy üres ígért maradt, mint oly sok minden más. Rendkívül fontos lenne azzal is leszámolnunk, hogy nemcsak genetikailag, de nyelvileg sem vagyunk rokonok.

Végül hadd idézzek Ferenczi Gábor képviselőtársamnak egy talán napirend utáni felszólalásából egy érdekes részt zárásként...

ELNÖK: Jóistenem!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): „Trefort Ágost vallás- és közoktatásügyi miniszter a hamis és erőltetett finnugor őstörténet ellen tiltakozó magyaroknak így válaszolt: Tisztelem az urak álláspontját, nekem azonban – mint miniszternek – az ország érdekeit kell nézmem, és ezért a külső tekintély szempontjából előnyösebb finnugor származás princípiumát fogadom el, mert nekünk nem ázsiai, hanem európai rokonokra van szükségünk. A kormány a jövőben csakis a tudomány ama képviselőit fogja támogatni, akik a finnugor eredet mellett törnek lándzsát.” Ez valóban így van a mai napig; ezen kellene változtatnunk. Azt gondolom, hogy nem érhetjük be olyan félmegoldásokkal, hogy végre most már a rokonságot, legalábbis a határozati javaslat érdemi szövegi részében nem hangoztatják, ellenben a címében igen, és a határozati javaslat szövegében is többször visszaköszön „a finnugor rokon népek napjáról” szóló határozati javaslat történelemhamisító címe.

Ilyen értelemben azt mondom, hogy nem tehetünk olyan gesztust, hogy akár még csak módosító javaslatokkal korrigálva is, de ezt az irányt folytassuk, főleg akkor, miközben teljesen egyoldalúan folyik ez a finnugor származáselmélet, vagy utóvédharcként most már csak a nyelvrokonság-elmélet. Szögezzük le, hogy nyelvi rokonság sincsen. Csak azért, mert néhány kis néppel adott esetben jóban akarunk lenni, még nem kell a történelmünket meghamisítani, főleg nem annak árán, hogy valódi rokonainkkal megrontjuk ezzel a viszonyunkat. Ráadásul ezek a kis népek tulajdonképpen nem is tartanak minket számon rokonaikként, tehát ne akarjunk felkérdzkeszteni egy olyan szekérre, amely nem vesz fel minket.

Mindezek alapján, még ha azt is mondhatnánk, hogy néhány gesztust tettek is Gyöngyösi Mártonnak, aki egy – mondhatnánk – külpolitikai diplomáciai gesztus érdekében azt mondta, hogy hadd szóljon, menjen, virágozzék minden virág, én azonban mégis azt mondom, hogy elsőként a valódi magyar származáselméletnek kellene teret biztosítani. Ha nem is őstörténeti intézetről beszélünk – mert önök ezt nem támogatják, sem a Szöcs Géza által megígért tervezett genetikai kutatást –, akkor legalább a Magyar Tudományos Akadémiát próbáljuk meg arra felkérni, hogy ezeknek valódi terepet biztosítson, és ne így, a politika erőből mondja meg, hogy mi tulajdonképpen a finnugor rokon népek napjának ünneplésére szólítjuk fel az egész országot.

Voltak idők, amikor megmondták, hogy melyek a testvéri népek. Én azt mondom, azt megmondhatják, hogy melyek a barátiak, azt megmondhatja a politika, mert a barátait maga válogatja meg az ember, de a testvéreit nem, tehát ne hamisítsuk meg a rokonságunkat, és erre kérem a kormánypárti képviselőket is, hogy ezért ennek ne adjunk terepet, még akkor sem, ha diplomáciailag valaki úgy érzi, hogy ez kellemetlen lehet. Nem kellett volna idáig eljutni.

Természetesen szépen, diplomatikusan le lehet számolni a hazugságokkal is; láttunk már ilyet a történelem során, amikor felszámoltak valamilyen korábbi dogmát, hazugságot, és volt már valamiféle rendszerváltás is, tehát szerintem bátran mondjuk ki, hogy nem vagyunk rokonok. Akik szerint nyelvrokonok vagyunk, azokat is kérem, hogy tegyék egyértelművé – ha ők esetleg úgy is gondolják, hogy nyelvrokonok vagyunk –, hogy származásilag viszont egyáltalán nem kötődünk ezekhez a finnugor népekhez, hanem megvannak a saját rokonaink. Ezeket kellene feltárni, és ezekkel indult el egyébként már valami gyümölcsöző kapcsolat pont a Kurultajnak is köszönhetően, de egyébként is reneszánszát éli tulajdonképpen az, hogy az emberek szeretnék feltárni a valódi őstörténelmüket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Pörzse képviselő úr!

PÖRZSE SÁNDOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Előd sok mindent elmondott, amit én is kiemelnék, de azért nagyon fontosnak tartom leszögezni, hogy nem vagyunk semmilyen rokonok; a magyar népemlékezetben, a magyar népzenében semmilyen emléke nincs semmiféle finnugor rokonságnak. Ez egy történelemhamisítás, amelyet egy Hunsdorfer nevű osztrák – császári parancsra – talált ki íróasztal mellett, és egy Budenz nevű nyelvész segített neki ebben. Nagyon jól tudom, hogy ezt több fideszes képviselőtársam is tudja. Mindazonáltal megértem azokat az érveket, amelyek itt elhangzottak a külpolitikai kapcsolatok és egyebek tekintetében, csak éppen az a baj, hogy ez egy hazugságra épül. Én is azt mondom, hogy ezalól valamilyen módon ki kellene hátrálni, ráadásul most már ott tart a humán genetika, hogy kerek perec bebizonyította – és ha jól tudom, ezzel még L. Simon elnök úr is egyetért –, hogy nem vagyunk rokonok. A genetika bebizonyította, hogy pont ugyanolyan messze állunk genetikailag a finnugoroktól, mint a busmanoktól; pont ugyanolyan messze.

Életem során egy dologban mélyedtem el igazán, és ez pont ez a kérdés: filmeket csináltam erről, aminek óriási sikere bizonyította azt be számomra, meglepő módon, hogy mennyire ki van éhezve a magyar közvélemény arra, hogy ez ügyben az igazat lássa. Erre most mit tapasztalunk? Hogy most, amikor tényleg lehetne kormányzati akarat arra, hogy ezt a hazugságot felszámoljuk, csak jobban belelépünk ebbe a posványba; egyszerűen nem értem, hogy miért.

Annak idején a parlamenti vitában mondtam elnök úrnak is, hogy hat olyan nyelvész professzort hozok ide, akik órákon keresztül azt bizonygatják, hogy nyelvtanilag sem vagyunk rokonok, ön meg nyilván tudna hozni még többet, akik pedig azt bizonyítják, hogy legalább nyelvtanilag rokonok vagyunk, és akkor még mindig vitatkozhatunk azon, hogy átvetők vagy átadók voltunk-e, mert szerintem – amennyire én ebben elmélyedtem, és higgyék el, elég alaposan – átadók voltunk. Nem mindegy, mert ilyen alapon ténylegesen akár a szlávokat is rokonoknak tekinthetjük, és akár az ide betelepült svábokat is, miközben nem vagyunk azok, bár a nemzetünk részei, legalábbis egy csoportjuk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Mandur képviselő úr!

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Azt gondolom, hogy ezen a bizottsági ülésen ezt az évszázados vitát azért nemigen fogjuk tudni lebonyolítani, mert ha már felemlítették, akkor pontosan tudják azt, hogy ez a vita és ez a kérdéskör több mint egy évszázadra visszanyúló történet, és ebben pro és kontra hangzanak el különféle érvelések, különféle bizonyítások a Tudományos Akadémia szintjén, komoly gondolkodók vagy értelmiségiek feszültek egymásnak történelmileg ebben a kérdéskörben. Ezért nem is nagyon folynék bele a dolognak ennek a részébe, mert itt hangzanak el nagyon kategorikus állítások, hogy ez így van, ez az igazság, ez a valóság, amikor tudományosan ez a kérdés egy nem lejátszott kérdés. Bármennyire is állítja az egyik fél erőszakosan azt, hogy márpedig az igazság egészen máshol van, akár ütlegetésig lehet folytatni ezt a vitát, így valószínűleg ez nem bonyolítható le.

A másik kérdés, hogy Gyöngyösi képviselő úr ezt aláírta egyébként, úgyhogy teljesen ismerte ennek a szövegét. Ebben a kérdésben – mivel nincs itt Gyöngyösi képviselő úr – egyet tudok önöknek mondani, hogy akik ezt aláírták, azoknak ez a közös akarata, és ezt gondolták. Miért gondoltuk ezt? Azért gondoltuk ezt, mert Magyarországnak nem olyan nagy baj, ha sokféle kapcsolatrendszerben tudhatja magának azt, hogy vannak szövetségesei, barátai, akik egyébként valamilyen alapon úgy gondolják, hogy jó együvé tartozni, és közös törekvéseinkben és dolgainkban segítséget nyújtani egymásnak, és ha már a diplomáciát hozták fel, nagyon sokszor vannak diplomáciai szinten olyanfajta kapcsolatok, amelyek ezt segítik, és az ország jövőjét egyébként előrébb viszik.

Mondok egy egyszerű példát. Tagja vagyok a frankofon mozgalomnak, a frankofóniának is; ilyen alapon fel lehetne vetni, hogy milyen frank nemzet vagyunk mi akár nyelvileg, akár genetikailag, és még sorolhatnánk. Benne vagyunk egy olyan közösségben, ami Magyarországot csak gyarapítja, és ha kell, akkor egyébként ezeket a kapcsolatainkat a nemzet érdekében jól tudjuk kamatoztatni, és benne vagyunk a világnak egy olyan szegmensében, egy olyan forгатagában, amiből ha kimaradnánk, szerintem kevesebbek lennénk, és hátrányosabb pozícióba kerültünk volna. Ezen nem folytat senki semmiféle genetikai vitát, nyelvészeti vitákat és még sorolhatnánk. Még számtalan hasonló vagy ehhez közel álló jelenséget vagy kapcsolatrendszert lehet megfigyelni nemcsak Európában, de Európán kívül is, akik fontosnak tartják azt, hogy mindenféle közösségekkel jó kapcsolatot ápoljanak ilyen vagy amolyan alapon.

Azt gondolom, hogy el kellene fogadni ezt a javaslatot. Mondok egy egyszerű példát, amikor a finnugor népek segítségével nagyon sokat tudtunk tenni. Amikor felvetődött az, hogy nem kapják meg a jelenlegi orosz államtól azok a kis népek azt a támogatást és segítséget, amivel a kultúrájukat, a nyelvüket ápolni tudják – és egyébként finnugor népként tartják őket számon –, pont egy magyar képviselő az Európai Unióban egy felszólalást is tett ezzel kapcsolatban. Lett nagy riadalom ebből, rögtön meg is hívták az észteket, a finneket, a magyarokat és az Unió képviselőit, az orosz Duma pedig szerette volna bizonyítani azt, hogy nem így van, és úgy tűnik, hogy személyes látogatásokkal, tárgyalásainkkal valamit el tudtunk érni annak érdekében, hogy az az asszimilációs folyamat végül is ne úgy menjen végbe, ahogy ők ezt gondolták vagy tervezték, hanem valami plusztámogatást kapjanak ahhoz, hogy ezek a népek meg tudják őrizni a saját kultúrájukat. Azt gondolom, ha ilyen és ehhez hasonló kapcsolatok révén tudunk segíteni másoknak, amikor mi fontosnak tartjuk azt, hogy a magyarságunk, a nyelvünk, a kultúránk, a tudatunk erősödjön határon belül és kívül, akkor ezt nyilvánvalóan ilyen kapcsolatrendszerrel máshol is meg tudjuk tenni, és ha ezt megtehetjük, akkor miért ne tehetnénk már meg.

Szerintem ezt a kapcsolatrendszert ezzel a nyilatkozattal – ami egyébként nem fogja annyira megforgatni a világ sorát, azért legyünk őszinték, tehát itt 180 fokkal semmi nem fog megfordulni a jelenlegi folyásából – érdemes lenne támogatni és elfogadni mindannyiunk által. Mondjuk azt, hogy a meglévő kapcsolatrendszerünk, ami jó a finnekkel, jó az észtekkel, egy különleges viszonyt jelent, és ennek révén más kisebb népekkel is tudunk kapcsolatot tartani, akik egyébként szerintünk fontosak, félretéve – még egyszer mondom – azt a vitát, hogy ne legyenek ők nekünk fontosak, mert szerintem nagyon fontosak, és ott élnek a mai Oroszország területén. Ezzel szerintem mindannyian csak többek leszünk és nem kevesebbek, és ez a nyilatkozat csak erősíti a három parlament közötti együttműködést, ami most az észtet, a finnt és a magyart jelentené, ha elfogadnák mindenhol ezt vagy az ehhez hasonló nyilatkozatokat. Ez a kapcsolatrendszer ezen a nyomvonalon egyébként is elég jól halad. Nemrég itt, Magyarországon tartottuk ennek a rokonságnak a világkongresszusát, ami szerintem nagyon jó eredménnyel zárult, úgy, hogy ezen részt vett köztársasági elnök úr, a kormány képviselője megvolt, tehát személyesen ott volt L. Simon képviselő úr is. Szerintem ezt nem gyengíteni, hanem inkább erősíteni szükséges. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Hiller miniszter úr!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Én a vitának ehhez a szeptétéhez nem kívánok hozzászólni, mert nem gondolom, hogy a politikának kell ebben állást foglalni, és értelmetlennek is tartom ezt itt, az Országgyűlés kulturális bizottságában megtenni; kizárólag a jövő kutatói iránti tiszteletből és a jegyzőkönyv számára szeretném elmondani azt, amit mondani fogok. Elhangzott egy olyan kitétel, hogy a Habsburgok titkos levéltárából vagy titkos levéltári forrás feltárása nyomán kerül ez ki. A Habsburg-ház levéltára, illetve az utódállamok levéltárai a Monarchia felbomlása után az osztrák nemzeti levéltár három

alapvető egységéből állnak: ez a Haus-, Hof- und Staatsarchiv, a Hofkammerarchiv és a Kriegsarchiv, amelynek 1920 óta minden része, minden egyes egysége, minden fasciculusa és minden fóliója nyilvános. *(Karvalics Ottó az ülésterembe érkezik.)*

ELNÖK: Ne mondj ilyen furcsa szavakat, jó?

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Értem, hogy hétfő van, úgyhogy ilyenkor még reagálsz az ilyenekre.

ELNÖK: Bonyolult az élet, tudod. *(Derűtség.)*

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tehát minden egyes egysége és egységen belül minden egyes oldala nyilvános, 1920 óta soha egyetlen részét nem zárolták; a badeni egyezmény értelmében Magyarország levéltári küldöttet küldhet Ausztriába.

ELNÖK: Küld is.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Ez 1920 óta folyamatosan így volt, rendszerektől és kormányváltástól függetlenül, és jelenleg is így van. Nem volt olyan kormányváltás a rendszerváltás óta, amelyik ezt megszakította volna, se személyében, sem intézményében.

ELNÖK: Így van.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Az osztrák levéltári delegátusunk kulccsal rendelkezik – a szó fizikális értelmében – az Osztrák Állami Levéltár minden egyes részlegéhez, és ezt a kulcsot használja is. Zárójelben mondom, ez már csak azért is furcsa, mert az Osztrák Állami Levéltár egyik központi részlege a kancellária épületében volt elhelyezve, következésképpen a magyar levéltári delegátusnak kulcsa van az osztrák kancellár hivatalához. Ezek a kulcsok 1920 óta változatlanok, tehát az, hogy bármi is titkos forrásból került volna elő, körülbelül olyan hasonlattal érhet fel, mint amikor azt mondják, hogy a középkor sötét volt; a középkor nem volt sötét, csak azok sötétek, akik nem ismerik a középkort. *(Derűtség.)* Következésképpen azt kell mondanom, hogy a megállapítás szakmailag helytelen, és abban reménykedve, hogy az Országgyűlés jegyzőkönyveit a további évtizedekben is kutatók fogják olvasni, ezt szükségesnek tartottam elmondani.

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Németh képviselő úr!

NÉMETH ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak nagyon röviden szeretnék reagálni, mert sosem értettem azt, hogy miért vannak ilyen vehemens megnyilvánulások, és miért vannak olyan megnyilvánulások, amelyekben azt mondják, hogy az egyik igazság kizárja a másikat, pedig szerintem az egyik igazság nem zárja ki a másikat. Nem értem ezt a vehemens egymásnak feszülést ebben a témában, egy nép ugyanis számos más néppel kerül kapcsolatba, és számos hatás éri; ebből indulunk ki. Ha ebből indulunk ki, akkor azt látjuk, hogy nyelvileg és genetikailag egyaránt számos kimutatható hatás ér egy népet a történelme során.

Így voltunk ezzel mi is, és a helyzet az, hogy éppen ezért ez a vita, ez az egymásnak feszülés teljességgel értelmetlen, mert az egyik megállapítás nem zárja ki a másikat, és nincsenek kizárólagos igazságok ebben a kérdésben. Itt mindenféle érveket hallottunk – az elején, Novák Előd képviselőtársam hozzászólásában nem igazán hallottam szakmai megnyilvánulásokat –, de azt kérem, hogy gondolkozzanak el ezen egy kicsikét, hiszen miért

ne lehetne elfogadni az egyik tényt, amely adott esetben nem zár ki egy másik állítást, amelyek mellett önök kardoskodnak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Novák képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen. Reagálnom kell néhány égbekiáltó dologra. Az egyik, amit Mandur képviselőtársunk mondott, hogy különböző érvek elhangzanak itt, akár mondjuk a Magyar Tudományos Akadémia szintjén. Ez hazugság! A Magyar Tudományos Akadémia szintjén nem hangzanak el különböző érvek, csak egyfélék hangzanak el, más el sem hangozhat; éppen ez a problémánk, hogy teljesen egyoldalú propaganda van.

ELNÖK: Ez nem igaz.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Erre a hazugságra csatlakozott Hiller István, aki szégyenszemre miniszter is lehetett itt. Azért hazugság ez, és azért csatlakozott erre, azt a szimpatikusnak tűnő, de egyébként álszent és hazug érvet mondta megint, hogy nem a politika dolga eldönteni akár ezt a tudományos kérdést, akár halljuk azt is, hogy kulturális kérdésekben se nyilvánítsanak véleményt, aztán mégis ő nevezte ki Alföldi Róbertet (*Derűtség a Fidesz oldalán.*), mintha az nem beleszólás lett volna, egy ordenáre beleszólás a magyar kultúrába. Most talán nem a politika szól bele, amikor kimondja a politika határozatban, hogy a finnugor rokon népek napját meg kell ünnepelni? Nem a politika mondaná meg? Ne hazudozzanak, azt kérem.

A másik, amit Mandur László megint itt csúsztatva mond, hogy bármilyen erőszakosak vagyunk, itt akár ütlegelésig is fajulhat a dolog. Szó sincs erről! Sőt, ha valaki itt erőszakosan rá akarja nyomni – mondhatnánk – a tudományos élet szereplőire is a politikai verdiktet, azok önök, akik ezt a javaslatot most itt támogatják. Mi azt mondjuk, hogy a politika ezt így ne mondja meg. L. Simon László, sőt hallottam, hogy Pálffy István képviselőtársam is bekiabált az értelmiségi holdudvarunkra való hivatkozásnál, hogy munkásparaszt szövetségünk is van, vagy mit mondott, nem tudom pontosan, remélem, azért majd a jegyzőkönyvben ott lesz. (*Pálffy István: Ott lesz! – Derűtség a Fidesz oldalán.*) Mindenesetre gyalázatnak tartom azt, hogy gúnyolódnak, hiszen ez valóban egy komoly értelmiségi holdudvar, akiktől idéztem, Aradi Évától kezdve Bakay Kornélon keresztül, vagy akár Bárdi László egyetemi docens, a Pécsi Tudományegyetem Ázsia Központjának alapító igazgatója – hogy csak így az ábécé elejéről idézzem a neveket –, de van MTA doktora is ebben a listában, vagy hogy a végét soroljam, csak ismert neveket még a legvégéről, Varga Csaba, Varga Domokos György, Varga Tibor jogtörténész. Azt gondolom tehát, hogy sokan vannak, akik igenis letettek már valamit az asztalra, s ez alapján követelik a helyüket ebben a vitában. Ennek a vitának azonban önök nem biztosítanak helyet, csak itt gúnyolódnak, és arra hivatkoznak, hogy nem mondunk szakmai érveket, pedig mondunk.

Az is egy szakmai érv, hogy az alapján, hogy együtt éltünk, és akár itt, Európában ránk ragadtak bizonyos nyelvi szavak vagy akár nyelvtani elemek, sokkal inkább rokonok lehetnénk például a németekkel vagy az osztrákokkal, mondhatnánk sógorok. Azért ez nem ilyen egyszerű, és azt gondolom, hogy az a szakmaiatlan, amit önök folytatnak. Az, hogy a diplomáciával akarják meghatározni a rokonságunkat, teljesen elfogadhatatlan, mint már az előbb is mondtam. Nem lehet megválogatni azt, hogy kik a testvéreink. Ilyen alapon, hogy bárkivel érintkezünk, és hogy több igazság is van, ahogy mondta Németh Zoltán, ez az örök besimuló, mindig két álláspont között elhelyezkedő hozzáállás. A langyosakat kiköpi az Úr is; azt mondom, ilyen hozzáállás nincsen, hogy ők mindent támogatnak, mindenkivel jóban vannak, mindenkivel rokonok. (*Németh Zoltán: Ilyet ki mondott?*) Mindenkivel nem lehetünk rokonok. Ez alapján meg következik az, hogy megfér egymás mellett két származáselmélet;

abszolút nem fér meg egymás mellett. Persze az ön érvei alapján Fekete Pákóékkal is rokonok vagyunk, mert már vele is van a magyarságnak szerves kapcsolata.

ELNÖK: Az kicsoda? (*Derűtség. – Németh Zoltán: Ki mondott ilyet, Előd?*)

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Azt gondolom tehát, hogy ez egy messzire vezető érvelés.

ELNÖK: Németh képviselő úr, kérem, hogy hagyja kibontakozni Novák képviselő urat!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Nem fér meg több rokonság egymás mellett, azt gondolom, és itt az ideje felhagyni a történelemhamisítással. Az a minimum, hogy a politika ilyen szinten nem szól bele, és nem szabja meg, hogy mi kikkel vagyunk rokonok. Az előző rendszerben megszoktuk, hogy kik a testvéri népek, de önök ezt ilyen erőből, a tudománnyal szemben – miközben a tudományos vitákat még nem folytattuk le – nem tehetik meg álláspontom szerint. Nyilván megvan a saját – mind szakmai, mind politikai – meggyőződése, nemzeti identitásom, ami nem Pákóhoz, vagy akár ilyen erővel a szlovákokhoz vagy ki tudja, kikhez, osztrákokhoz, németekhez köt ilyen érvelés alapján, megvan a magam saját elképzelése, de az mégiscsak túlzás, hogy önök semmilyen érdemi vitának lehetőséget sem biztosítanak például a Magyar Tudományos Akadémiában. Ezt már sokszor elmondtuk, és sokszor követeltük, Szócs Géza is kérte, javasolta, indítványozta a genetikai kutatásokat, de önök nem támogatják.

ELNÖK: Ne!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Miért? Mert kiderülne, hogy a finnekkel semmiféle rokonság nincsen, azért nem támogatják. Az tény, hogy nem támogatják, ezzel kapcsolatban volt felszólalásunk, talán interpellációja is volt az egyik képviselőtársamnak, de ebből sajnos nem lett semmi. Azt gondolom tehát, hogy ez a javaslat így elfogadhatatlan, hiába próbálják ilyen szép, szent magaslatookról azt szajkózni, hogy mindenkivel jóban kell lenni, megfér több igazság is egymás mellett. Sajnos nem; ebben a kérdésben, hogy honnan származunk, ki kell deríteni az igazságot, de az biztos, hogy nem ez a Habsburgok által ránk tukmált dolog.

Nem tudom, hogy pontosan kinek van kulcsa vagy kinek nem, de ha mondjuk Hiller Istvánnak van kulcsa, én azt még nem tekintem úgy, hogy ez a magyarság számára nyilvános adat (*Derűtség a Fidesz oldalán.*), mint ahogy önöknek is van kulcsuk a magyarországi levéltárakhoz vagy akár a titkosszolgálatokhoz. Lehet röhögni, hogy 2060-ig titkosították például az ügynöklistákat, és lehet azt mondani, hogy kérem szépen, ahhoz a magyarságnak kulcsa van, de ettől függetlenül igenis ezek nem nyilvános adatok. Hogy önök milyen spicliket neveznek ki akár e bizottság hatáskörébe is tartozó, a média több tízmilliárd forintja felett bábáskodó MTVA-nak az élére, egy ilyen III/III-as spiclit, mondhatják önök, hogy ez nem titkos adat, hiszen mondjuk az ilyen Hiller-féléknek kulcsa van hozzá, de attól még ez nem nyilvános adat.

ELNÖK: Képviselő Úr! Eddig hallgattam, és most elveszem öntől a szót, mert a végén akartam figyelmeztetni, de ez már mindennek az alja. Ön azt mondja, hogy Hiller-féléknek, meg azt mondja, hogy szégyenszemre miniszter lehetett Hiller István. Azt gondolom, hogy ön Hiller miniszter úr megszólalása után jobban tette volna, ha meg sem szólal, és azok után itt még nekiáll kulcsokról beszélni. Szerintem szerényen vissza kellett volna húzódnia, és elfogadnia azt, amit miniszter úr önnek elmondott, mert miniszter úr a téma jó ismerője történészként, egyetemi tanárként, mármint nem a finnugor témának, hanem az osztrák levéltári kérdésnek, hiszen nagyon sokszor kutatott is Bécsben.

Nagyon szépen kérem, képviselő úr, hogy ne lovalja magát ebbe ennyire bele, mert egyszerűen az értelmes, érdemi vita lehetőségét is elveszi, és ugyanazt ismétli, mantraszerűen, huszonnyolcszor elmondta ugyanazt, a második felszólalásában egyetlenegy új gondolat nem volt az előzőhöz képest, úgyhogy köszönöm szépen a felszólalását.

Pörzse képviselő úrnak adom meg a szót.

PÖRZSE SÁNDOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Rövid leszek. Ha jól emlékszem, Mandur képviselő úr úgy fogalmazott, hogy ez a meccs még nincs lejátszva. Hogy világos legyen a mi álláspontunk, a mi álláspontunk az, hogy ez a meccs nem nincs lejátszva, hanem meccs sincs, tehát még nem jutottunk el odáig, hogy meccs legyen, egy meccsben ugyanis legalább minimum két egyenlő fél kellene.

A mi fájdalmunk tehát az, hogy úgy érezzük, hogy ezzel a történelemhamisítással szemben sem kormányzati, sem tudományos akarat nem volt még kellőképpen arra, hogy ezt a kérdést tisztázzuk, tehát ez nem meccs; csak próbálják meccsnek beállítani, de közben ez nem meccs, ez egy egyoldalú beállítás, amibe ezzel tulajdonképpen ebbe a „ragványba” még jobban beleragadunk. Ez a mi problémánk. Lehet persze ennél még sarkosabban is fogalmazni, de szerintem ez egy elfogadható kritika. Ennyit szerettem volna mondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Vitányi képviselő úr volt a következő, aztán Gyimesi képviselő úr, majd Mandur képviselő úr. Ha nem haragszanak, képviselőtársaim, mielőtt megszólalnak, elnökként hadd mondjam azt el, hogy nem érzem, hogy ebben az előterjesztésben ennyi lenne, és nem gondolom, hogy folytatni kellene ezt a rendkívül alacsony színvonalú vitát, amivel nem azt akarom mondani, hogy minden megszólalás egyaránt alacsony színvonalú volt. Még egyszer megkérdezem, hogy biztos, hogy hozzá akarnak-e szólni, és ezt az egészet folytatni kívánják.

Vitányi képviselő úr hozzá kíván szólni? *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

DR. VITÁNYI IVÁN (független): Csak röviden. Egyrészt népzenéről akarok szólni...

ELNÖK: De ne most döntsük el, hogy rokonai vagyunk-e a finnugoroknak vagy nem, mert Hiller miniszter úrnak igaza van: nem nekünk kell eldöntenünk, hanem a tudománynak. *(Novák Előd: Akkor vonják vissza a javaslatot! Erről szól.)* Legyen kedves egy kicsit visszafogni magát, képviselő úr, nagyon szépen kérem!

DR. VITÁNYI IVÁN (független): *(Hangosítás nélkül:)* Zenéből kandidáltam, tehát ismerem a dolgokat, és tudom például azt, hogy Kodály és mások népzenei kutatásainak fontos része, hogy a magyar népdal legősibb, pentaton rétegében a legközelebbi rokonaink a leggazdagabb zenével a cseremiszek, márpedig a cseremiszek finnugorok, tehát nem lehet azt mondani, hogy semmiféle finnugor rokonságunk nincsen a népzenében. Másoknál is van természetesen, Írországból is van pentatónia, de az a fajta pentatónia alapján, ami nálunk van – nem akarom felsorolni a jellegzetességeit –, a legközelebbi rokonaink a cseremiszek, több száz dallamra kiterjedően, tehát nem csak úgy, hogy véletlenül valami megfelel. A másik, hogy az a helyzet, hogy történelmileg Németh Zoltánnal értek tökéletesen egyet.

ELNÖK: Kapcsolja be a mikrofont, képviselő úr, legyen szíves, mert nem hallja a gyorsíró kolléganő, amit mond, és nem tudja felvenni a magnó sem.

DR. VITÁNYI IVÁN (független): Az őstörténetet Hajnal Istvánnál és Németh Gyulánál tanultam. Mi az őstörténet? Hogy a régi világban, úgy Krisztus előtt meg után néhány századig, 1000-ig és a környékén azt, hogy hogyan alakultak a népek dolgai, a vidékek is meghatározták. Más volt itt, Görögországban és környékén, ahol egyfajta

civilizáció volt, más volt Kínában, ahol egyfajta civilizáció volt, más volt India, Perzsia, ahol egyfajta civilizáció volt, és mások volt a sztyeppék, amely Lengyelországtól a Góbi sivatagig terjedt, és más volt az élet északon, a mocsarak világában.

Ebben a sztyeppe-világban a legkülönbözőbb népek éltek: éltek finnugorok, irániak, törökök, indogermánok, alánok vagy jászok – akik itt vannak Magyarországon is és sokfélék –, amelyek bizonyos közös kultúrát alakítottak ki. Azok a magyarok ebben a sokféle kapcsolatrendszerben éltek, és ebben a sokféle kapcsolatrendszerben az egyik bizonyítottan – nyelvileg, kulturálisan, mindenféle szempontból – a finnugor, de hogy most melyik hány százalékos, kinek van 15 százaléka, kinek van 22, kinek van 33, ez ne foglalkoztasson bennünket, mert nem ez a kérdés. Éppen ennek érdekében én úgy gondolom, én büszke vagyok arra, hogy magyar vagyok, hogy volt kapcsolat finnugorokkal, akik a legkeményebb helyeken is helyt tudtak állni, de ugyanúgy büszke vagyok arra, hogy összefügg a történelmünk a törökökkel, és ugyanúgy büszke lehetek arra, hogy indogermánok is voltak a történetünkben. Ne játszunk ezekkel!

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! El kell mennem egy fontos szakmai programra. Az elnöklést átadom Pálffy képviselő úrnak. Azt kérem, hogy ő vigye végig a napirend tárgyalását, szavaztasson, és arra kérem meg, hogy két szót mondhassak, mielőtt elmegyek. Átadom tehát az elnökséget, és kérem, hogy adja meg nekem a szót két mondatra. *(Dr. Vitányi Iván távozik az ülésteremből.)*

(Az elnöklést Pálffy István, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Az elnöklést átveszem, és L. Simon László képviselőtársunké a szó.

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelt Képviselőtársaim! Nem belemenve ebbe a vitába, csak annyit szeretnék először Novák képviselő úrnak elmondani, hogy a szótörténet, illetve szókészlet alakulástörténete – ha ez a forma így értelmezhető – azért nagyon tanulságos dolog. Egy szóról viszonylag pontosan megállapítható, hogy mikor került be a magyar nyelvbe, és az is, hogy mikortól és körülbelül meddig képezi az aktív szókincs részét. Ez egy nagyon érdekes része a magyar nyelvtörténetnek, ajánlom ezt tanulmányozásra. Ezzel most nem mondtam azt, hogy ilyen vagy olyan szavaink ekkor és ekkor kerültek be, és hogy ilyen vagy olyan a nyelvünk, csak azt mondom, hogy tessék ezt tanulmányozni, mert nagyon sok érdekes tanulságot lehet ebből levonni.

Amit szeretnék elmondani, hogy nekem az életemben nagyon nagy élmény volt, amikor eljutottam Joskar-Olába, a finnugor írókongresszusra. Amikor Joskar-Olából végigjártam azokat a kisfalvakat, ahol finnugor nyelvrokaink – következetesen így használom a kifejezést – éltek a mindennapjaikat a szovjet, illetve a posztszovjet elnyomás alatt, néhány száz fős kisfalvakban járhattam, ahol az iskolákban a faliújságon azt a nyelvrokonsági törzsfát vagy farajzot lehetett látni, amit valamikor mi is tanultunk az iskolában. Nagyon nagy élmény volt nekem a Joskar-Ola-i néprajzi múzeum megtekintése, a kozmogymjanszki Volga-parti skanzen bejárása, azoknak a furcsa jeleknek a felfedezése a sok száz éves faházak ajtaján, amelyek inkább hasonlítanak rovásjegyekhez, mint cirill betűkhöz. Hihetetlen élmény volt az, hogy ezen az írótalálkozón például a tatár írószövetség elnöke is részt vett, és vele beszélgethettem – a tatárok nem finnugorok, szeretném jelezni, ha valaki nem tudná –, és hogy vajon miért voltak ott, és milyen lelki, szellemi rokonságot éreznek más, posztszovjet vagy szovjet iga alatt senyvedő népekkel.

Hasonlóan nagy élmény volt, amikor Ouluban, Finnországban vehettem részt finnugor írókongresszuson. Különösen nagy megtiszteltetés volt számomra, amikor az észt miniszterrel államtitkárként aláírhattam a két ország kulturális egyezményét, amelyben számos fontos kérdéssel tárgyalhattunk és egyezhettünk meg. Mindezeket túl az államtitkári munkám egyik

fontos része volt az, hogy a Mandur képviselő úr által is említett finnugor világtalálkozón a konferencia záróelőadását én tarthattam meg, amely Siófokon volt. Pusztán csak ennyit szerettem volna önökkel megosztani. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Abban a rendben megyünk tovább, ahogy a jelentkezők elnök úr eddig regisztrálta volt. Gyimesi Endrének adom meg a szót. Parancsoljon! (*L. Simon László távozik az ülésteremből.*)

DR. GYIMESI ENDRE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Nagyon röviden, csatlakozva Hiller Istvánhoz, én magam is megerősíteni tudom, hogy az osztrák levéltárak kutathatók, és bárki számára szabadon megvizsgálhatók az ott lévő iratok. Én magam is többször jártam ott, és megajánlom Novák képviselőtársamnak, hogy összehozom azokkal a magyar levéltárosokkal, akik kint dolgoznak, és a saját szemével láthassa, hogy a Magyarországra vonatkozó, de egyéb más iratok is hozzáférhetőek.

Pörzse képviselő úrhoz hasonlóan én magam is járhattam Szibériában, és volt szerencsém a hanti és manysi közösséggel találkozni. Nagyon kevesen vannak már, tehát 50 ezer alatti a manysi közösség, a másik pedig még talán kevesebb is. Megdöbbentő az a nyelvi hasonlóság az archaikus szavaknál, ami nyilván egy laikus számára nehezen magyarázható, de mindenképpen elgondolkodtató.

Nem kívánok a tudomány helyett állást foglalni, csupán – és ebben az egy dologban egyetértünk Novák Előddel – szorgalmazni tudjuk azt, és nem beleszólni meg nem orientálni, hogy a tudomány ezt a rendkívül fontos kérdéskört alaposan járja körül, vizsgálja meg. Azt hiszem, hogy a kulturális bizottságnak igazából csak ehhez van jogköre, és úgy gondolom, hogy ezt meg is tehetjük közösen, ami viszont nem zárja ki azt, hogy a négy képviselő által javasolt előterjesztést támogassuk. Egyébként az, hogy a Jobbik képviselője is aláírta, mutatja, hogy a Jobbikon belül is legalábbis megoszlanak a vélemények ebben a kérdéskörben, tehát nem olyan kizárólagos, olyan egyértelműen száz százalékos a hozzáállás, mint ahogy most a képviselő uraktól hallottam. Azt gondolom, nem is a mi feladatunk eldönteni a vitát, viszont ezt mindenképpen szorgalmazhatjuk, és ebben én is partner vagyok. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mandur László képviselő úr jelentkezett.

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Csak azért, mert ha valamikor majd tényleg olvassák kutatók ezt a jegyzőkönyvet, az elején azért nem tartalmazza a szó szerinti jegyzőkönyv azt, hogy mi is maga az előterjesztés, mert ennek egy kiegészítéséről volt szó. Gruber Attila képviselőtársam ezt nagyon korrekten el is mondta, csak önmagunknak meg a vitában mondanám, hogy miről is beszélünk, ugyanis a jobbikos felszólalók miatt elkanyarodott a dolog nagyon erősen egy genetikai kérdéssé. Önmagában is eleve – egyelőre ezen a szinten – visszautasítom, hogy genetikai kérdésekről vitatkozzunk.

Az országgyűlési határozati javaslat, ami betervezésre, került, így szól. „Az Országgyűlés a finnugor népek közti nyelvi rokonságra és történelmi léptékű kapcsolataink fontosságára, a finnugor közművelődési kongresszusokból kinövő, közel évszázados hagyományokban gyökerező „Rokon Népek” napjára, a Finnugor Népek Világkongresszusa több mint két évtizedes fennállásának pozitív tapasztalataira és a szervezeten belüli egyre növekvő intenzitású és jelentőségű együttműködésre, a finnugor népek törvényhozásai és kormányai közötti hagyományosan szoros együttműködésre, továbbá az Interparlamentáris Unió keretein belül idén 20 évvel ezelőtt életre hívott és eredményesen működő, finnugor nyelvet beszélő parlamenti képviselők fórumára, az egyes nemzeti parlamentekben működő baráti tagozatok közötti kiváló kapcsolatokra, nemzeteink közötti szimpátiára és rendszeresen megmutatkozó szolidaritásra a következő határozatot hozza.”

Ez van az előterjesztésben, ezt szeretnénk, ha elfogadnánk, és ebből létrejön egy olyan kötelék országok, nemzetek, népek között, ami erősíti Magyarországot és Magyarország jövőjét. Itt nincs genetikai kérdés, nincs tudományoskodás, nincs olyan kérdés, hogy évszázados olyan típusú vitákba menjünk bele, aminek sokfajta következménye lesz, csak jelzem előre, mert zárójelben mondom el, hogy a genetikai kutatásoknak már vannak eredményei. Önök pontosan ismerik a Szegedi Tudományegyetem kutatási eredményét, hogy az itt élők honnan származnak, kiknek a leszármazottai hét ősapától és így tovább, és IBM-támogatással egy nagy nemzetközi kutatás eredménye is ugyanezt hozta.

Majd egyszer, talán egy ilyen kultúrprogram keretében érdemes lenne egy kötetlen beszélgetés keretében ezt végigvenni – nem hivatalos formában javasolnám, ha elfogadják ezt tőlem, hanem egy szabadidős programnak –, hogy áttekintsük az eddigi kutatási eredményeket, mert nagyon tanulságos lesz sok szempontból, és sok mindenkinek nagyon mehökkentő is lesz, amivel kapcsolatban úgy tűnik, hogy konszenzus van a tudomány világában ezekben a kérdésekben. Ez a mostani határozat azonban ezekben a kérdésekben nem is akar állást foglalni, hanem erről szól, ami le van írva. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ez már félig az előterjesztői zárszó volt. Megkérdezem Gruber Attilát, hogy akar-e ehhez másik előterjesztőként még hozzáfűzni valamit.

Dr. Gruber Attila (Fidesz) reflexiói

DR. GRUBER ATTILA országgyűlési képviselő (Fidesz): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Néhány gondolatot engedjenek meg. Két érdemi ellenzője volt a határozatnak. Novák Előd úr érveire mondanám, hogy az, hogy Gyöngyösi Mártont elmezavaros állapotúnak gondolja, legyen a Jobbik belügye. *(Novák Előd: Rövidzárlat.)* Azt mondta, hogy gondolati zavarban szenvedett; nézze majd meg a jegyzőkönyvben, meg tetszik látni! Szerintem a rövidzárlat is az ember agyában történik; e tekintetben azt hiszem, hogy ez legyen az önök belügye. *(Novák Előd: Ne csúsztaskunk!)* Szerintem az elnök úr önnek is meg fogja adni a szót. Ebben én nem akarok állást foglalni.

ELNÖK: Képviselő úr! Majd ezt beszélje meg személyesen.

DR. GRUBER ATTILA országgyűlési képviselő (Fidesz): Így van. Ebben én nem akarok állást foglalni. Az, hogy itt az ütlegetést szóba hozta Novák úr... *(Novák Előd: Tiltakozom most már! Nem én hoztam szóba, hanem Mandur képviselő úr. – Az elnökhöz: Utasítsa rendre, elnök úr! Ne hazudozzon itt akkor, amikor én már nem kaphatok szót!)*

ELNÖK: Felszólítom Novák Előd képviselőtársamat... *(Novák Előd: Ne engem szólítson fel! Hazudozik a kormány képviselője.)* Felszólítom, hogy fejezze be! Nem adtam önnek szót. Gruber Attilánál van a szó. *(Novák Előd: De én már nem is fogok szót kapni, mert zárszóban mer csak ilyen hazugságokat megfogalmazni.)* Nem is fog; képviselőtársam elmondhatja majd a kisebbségi véleményt, nyilatkozhat a sajtónak, és megbeszélheti Gruber Attilával az ajtón kívül. Értem? *(Dr. Gruber Attila: Akár a folyosón is, képviselő úr. – Derűltség a Fidesz oldalán.)* Parancsoljon, képviselő úr!

DR. GRUBER ATTILA országgyűlési képviselő (Fidesz): Novák képviselő úrnak valóban igaza van, voltak germán kapcsolatok is, történelmünk kevésbé dicső évtizedeiben voltak bizonyos átadások, akik a nagy germán rokonságot dobták be a köztudatba; azt hiszem, meg is volt ennek a következménye.

Azt hiszem, hogy egy fontos dolog van, amit viszont nekem kell visszautasítani. Ön a „kis népek szekérére ne kapaszkodjunk fel” kifejezést használta. Részt vettem hanti-manyisi-

földön, illetve komi-földön egy ilyen találkozón. Kedves képviselő úr, nem kapaszkodunk. Szerintem megtisztelve érezhetjük magunkat, hogy hozzánk fordulnak olyan segítségért, amit az ottani anyanemzet nem ad meg, és ha ön nemcsak egy erdélyi csőlátásban szenved, hanem valóban a kisebbségek érdekében mindenütt – nemcsak Romániában, nemcsak a Felvidéken, nemcsak a Délvidéken, hanem mindenütt – felelősséget érzünk mi, parlamenti képviselők, akkor azt hiszem, hogy ez a határozati javaslat kifejezetten erre a segítségre is megfelelő lépés.

Nagyon tisztellem Pörzse képviselő úr eddigi munkásságát, és ezt most komolyan, él nélkül mondom. Nem tartom magam a tudomány felkent papjának, hogy itt bármiféle rokonsági, illetőleg ellenrokonsági érvelésbe bocsátkozzam. Nagyon korrekt, és azt hiszem, hogy tiszteletreméltó mindenkinek az a szándéka, hogy egyfajta elhivatottságból, szakmai tudásból kiálljon valamilyen érv mellett, és még egyszer mondom, én ezt tisztellem, de azért hadd gonoszkodjak annyit, hogy akkor mit keres az ön laptopján egy magyar gondolat gót betűkkel. Köszönöm szépen.

Döntés tárgysorozatba-vételről és, általános vitára való alkalmasságról, előadók állítása

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mindezek megvitatására lesz lehetőség a bizottsági ülés keretein kívül. Most szavazunk, elsőként a tárgysorozatba-vételről. Aki a H/10160. számú határozati javaslatot tárgysorozatba-vételre alkalmasnak tartja, az kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Tizennégy. Aki ellene van? *(Szavazás.)* Kettő. Tartózkodik? *(Nincs jelentkező.)*

Most pedig az általános vitára való alkalmasságról szavazunk. Aki támogatja, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Ez ismét tizennégy. Ellene? *(Szavazás.)* Kettő. Tartózkodik? *(Nincs jelentkező.)*

Bizottsági előadót állítunk: a javaslat Németh Zoltán képviselő úr. *(Jelzésre:)* Képviselő úr vállalja – ezzel egyetértünk *(Nincs ellenvetés.)* –, a kisebbségi véleményt pedig Novák Előd képviselőtársunk fogja elmondani. Köszönöm szépen. Ezzel az 1. számú napirendi pontot lezártuk.

Egyebek

A 2. napirendi pont az „egyebek”. Kérdezem, hogy képviselőtársaimnak van-e az „egyebek” pontban hozzáfűznivalója, javaslata. *(Nincs jelentkező.)* Az ülést bezárom. Köszönöm szépen a jelenlévőknek, az előterjesztőknek, a Külügyminisztériumnak és a bizottság tagjainak a közreműködést. Jó munkát kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 04 perc)

Pálffy István
a bizottság alelnöke

L. Simon László
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Várszegi Krisztina